

Column Renzo van Riemsdijk (Masterenzo):

Columns voor de Popunie, twee jaar schrijven over mastering

De afgelopen twee jaar heb ik maandelijks columns geschreven over mastering. Columns om een verhelderend licht over het vak en het vakjargon te laten schijnen.

Als ik op mijn telefoon kijk dan zie ik bij de notities nog talloze onderwerpen staan die ik in een column zou kunnen belichten.

Dus nee, dit is niet de aankondiging van mijn afscheid als mastercolumnist voor de Popunie. Sterker nog, vanwege de indrukwekkende lijst met nog niet besproken onderwerpen en de immer voortdurende onduidelijkheden die er over mastering bestaan, zijn meer columns niet meer dan logisch.

Een aantal van de prominente onderwerpen die de afgelopen twee jaren voorbijkwamen gingen over loudness en dan met name de zinloosheid van de *loudness war* die vanaf halverwege de jaren 90 tot het eerste decennium van deze eeuw het muzikale landschap behoorlijk heeft omgeploegd.

Ook de beschouwende kant van het vak mastering heb ik proberen te belichten. Zo is onze consumptie van muziek behoorlijk veranderd in de loop van de afgelopen decennia en heb ik de noodzaak van mastering als laatste (en beschouwende) stap in het productieproces beschreven. Nu ik het er zo over heb; mastering als beschouwende stap maakt dat we mastering ook meer als een kunstvorm kunnen gaan zien. "Mastering & Art", ik voel alweer een nieuwe column aankomen.

Naast "Mastering & Art" zijn er nog talloze onderwerpen die erom vragen om belicht te worden in een column. Denk bijvoorbeeld aan de noodzaak van een plaat (beschouwend) of de vraag waarom ik nou juist vintage hi-fi versterkers gebruik om mijn afluistering aan te sturen (technisch).

Ik zou er wat humor in kunnen gooien. Tijdens het opruimen van mijn telefoonnotities kwam ik een prachterm tegen. Een term die zomaar eens de naam van mijn volgende studio zou kunnen zijn, hoewel ik niet zeker ben of ik veel nieuwe klanten zou krijgen zodra ik "Clueless Mastering, mastering without a clue" op de gevel van mijn studio zou zetten. Of misschien juist wel, ik denk er nog even over na.

Mastering, wat een mooi vak is het toch. Als mastering technicus draag je min of meer de eindverantwoordelijkheid van een plaat. De masteraar bepaalt met welke klankkleur en impact een plaat de wijde wereld ingeslingerd wordt. Wordt een plaat goed ontvangen dan is dat mede te danken aan de tijdens de mastersessie geleverde inspanningen om het album of de ep zo goed mogelijk te laten klinken!

Tuurlijk, mastering is ook een technisch vak. Mooie spulletjes (gear, knopjes, speakers) vliegen je om de oren en in de computer gebeurt ook van alles (plug-in processing, editing). Maar mastering draait toch vooral om jou, de luisteraar. Muziek kun je met duizend woorden bespreken maar laten we vooral onze oren het werk laten doen.

Muziek die je raakt, in je hart en in je ziel. Daar gaat het om. Dus op naar meer. Meer columns, meer interessante onderwerpen, meer beschouwingen en bovenal méér mastering!

Renzo

Renzo (Masterenzo) is een Rotterdamse masteraar. Hij heeft onder meer gewerkt voor Gery Mendes (GMB), The Legendary Orchestra Of Love en Bart Voncken. Nóg meer info over mastering is te vinden op zijn [website](#).